

P. VERGILI MARONIS

uere madent udo terrae ac pluuiialibus Austris,
 stagna colit ripisque habitans hic piscibus atram 430
 improbus ingluuiem ranisque loquacibus explet;
 postquam exusta palus terraeque ardore dehiscunt,
 exsilit in siccum, et flammantia lumina torquens
 saeuit agris asperque siti atque exterritus aestu.
 ne mihi tum mollis sub diuo carpere somnos 435
 neu dorso nemoris libeat iacuisse per herbas,
 cum positis nouus exuuiis nitidusque iuuenta
 uoluitur, aut catulos tectis aut oua relinquens,
 arduus ad solem et linguis micat ore trisulcis.
 Morborum quoque te causas et signa docebo. 440
 turpis ouis temptat scabies, ubi frigidus imber
 altius ad uiuum persedit et horrida cano
 bruma gelu, uel cum tonsis inlotus adhaesit
 sudor, et hirsuti secuerunt corpora uepres.
 dulcibus idcirco fluuiis pecus omne magistri 445
 perfundunt, udisque aries in gurgite uillis
 mersatur, missusque secundo defluit amni;
 aut tonsum tristi contingunt corpus amurca
 et spumas miscent argenti uiuaque sulphura
 Idaeasque pices et pinguis unguine ceras 450
 scillamque elleborosque grauis nigrumque bitumen.
 non tamen ulla magis praesens fortuna laborum est
 quam si quis ferro potuit rescindere summum
 ulceris os: alitur uitium uiuitque tegendo,
 dum medicas adhibere manus ad uulnera pastor 455
 abnegat et meliora deos sedet omina poscens.
 quin etiam, ima dolor balantum lapsus ad ossa
 cum furit atque artus depascitur arida febris,